

Publicerat 1 mars 2006 05:30

FOTO: DRAGO PRVULOVIC/MALMÖBILD

Britt Meijer har skaffat nya katter, bland annat Big Joe Williams, av rasen turkisk van. Men när vecka har en liten minnesstund för sin avlidna katt Nawe brukar hon förklara för honom att han speciell plats i hennes hjärta efter 18 år tillsammans.

"Viktigt få ha Nawes aska hemma hos mig"

Britt Meijer anlidade en begravningsbyrå för djur när det var dags att avliva hennes älskade katt. Begravningsbyrån erbjuder allt från enkla nedbrytbara urnor till lyxigare glasurnor för 7 000 kr lanseras en gravkammare för djururnor som man kan gräva upp ur trädgården när man flyttar.

När Britt Meijers katt Nawe insjuknande förra året förstod hon att det inte gick att skjuta upp be- avlivning längre. Hon ville skapa ett värdigt avslut för sin älskade livskramat, men var samtidigt a lamslagen av sorg. Lösningen blev att anlita en begravningsentreprenör som tog över det praktisl kring avlivningen och kremeringen.

- I mitt huvud var det bara kaos. Jag var fullkomligt förtvivlad och bara trampade runt i lägenhe det väldigt skönt att begravningsbyrån kom in och styrde upp allt, säger hon.

Britt Meijer och hennes perserkatt Nawe var sambor i 18 år. De levde tätt inpå varandra och sto känslomässigt väldigt nära. Om Britt var ledsen när hon kom hem från jobbet, gick Nawe genast buffade lite på henne. Och eftersom han blev orolig av alla raketer på nyårsafton, tackade hon ko fester och stannade troget vid hans sida.

- Min familj och mina vänner tyckte att jag var konstig som behandlade honom som en människa förstod inte vad de menade. Han betydde ju allt för mig, säger hon.

En perserkatt blir normalt ungefär 13 år gammal, så de sista åren visste Britt att Nawe levde på li tacklade av allt mer och mot slutet var han helt blind. Eftersom han kände lägenhetens alla skryn utan och innan, sköt hon dock upp det svåra beslutet att avliva Nawe, eller "åka iväg med honom uttrycker det.

- I dag har jag så dåligt samvete för att jag drog ut på det så länge, men vår relation var så stark. föreställa mig ett liv utan Nawe.

Men så en dag fick han ett krampanfall. Britt Meijer som arbetar som sjuksköterska blev alldeles eftersom hon insåg att det inte gick att skjuta på beslutet längre. Nu måste det ske.

Några veckor tidigare hade hon hört talas om Nordiskark - Skandinavien's första och antagligen största begravningsbyrå för djur. Hon ringde upp ägaren Robert Klein och berättade om sin situation. Efter ett uppdraget och ordnade snabbt en tid på veterinärkliniken.

Så en kall februaridag var det dags. Robert hämtade henne och Nawe och körde dem till kliniken där katten en spruta med sömnmedel och somnade in för gott. Robert var med under själva injiceringen sedan sedan undan så att Britt i lugn och ro fick ta ett sista farväl av sin katt.

- Det kändes bra att få hjälp av en neutral person som inte hade åsikter om mitt förhållande till Nawe och respekterade min sorg. Om min familj eller någon vän hade hjälpt mig skulle de ha tyckt att jag var hysterisk. Men inför Robert behövde jag inte ursäkta eller förklara mitt beteende. Jag kunde gå hem. Medan Britt åkte hem till sig, såg Robert till att Nawe transporterades till krematoriet. Efteråt orkar askan hamnade i rätt urna och levererade sedan den personligen hem till Britt.

- Det är viktigt att få ta farväl av sitt djur på ett bra sätt. Att själv behöva åka till sopstationen och lägga hund eller katt för kremering är inte särskilt värdigt. Inte heller att få askan hemlevererad i en papplåda av en helt främmande person, vilket är standardlösningen, säger Robert Klein.

Det var efter att han själv förlorat sin cockerspaniel och saknat ett värdigt avslut på deras relation fem år sedan drog igång begravningsbyrån för djur. Än så länge sköter han Nordiskark vid sidan av sitt ordinarie arbete inom databranschen. Första året hade han bara några få uppdrag, men sedan har han hela tiden. Svenskarnas omsorg om sina husdjur sträcker sig numera ända in i döden och förre åren omkring tusen kunder, allt ifrån äldre ensamstående damer till barnfamiljer. "Största" projektet är cirkuselefant från Köpenhamn. Annars gäller uppdragen oftast katter och hundar.

För vissa kunder arrangerar Robert Klein allt från själva veterinärbesöket till begravningen. Andra är intresserade av att köpa en urna. Storsäljaren just nu är ett sexkantigt kärl av nedbrytbar trämassa för kronor. Det finns också lyxigare

varianter, exempelvis en glasurna med inslag av silver eller guld för omkring 7 000 kronor.

- Ett djur ger så mycket villkorlös kärlek. När det dör vill många visa uppskattning och ge något som köpa en fin urna kan vara ett sätt. De flesta nöjer sig med den billigare varianten, men vissa är beredda att lägga väldigt mycket pengar på en mer exklusiv variant, säger Robert Klein.

Under våren lanserar Nordiskark dessutom en särskild gravkammare för djururnor. Den kan grävas i trädgården och eftersom urnan inte placeras direkt i marken, förmultnar den inte. Skulle ägaren bara att gräva upp gravkammaren med urnan och ta med sig den till nästa ställe.

Priset för att anlita Nordiskark beror på uppdragets omfattning, men om Robert Klein ska hjälpa till med processen från avlivning till hemleverans av urnan efter kremeringen, kostar det runt 2 500 kronor för en katt och 3 500 kronor för en hund.

Men gravkammare, exklusiva glasurnor och en begravningsbyrå för djur, är det verkligen nödvändigt? Är det inte bara ett sätt att utnyttja människor ekonomiskt i en väldigt utsträckt

- Visst har jag någon gång fått höra att jag skor mig på andras olycka, men det är faktiskt inte fel på mig jag är ute efter. Om jag vore en lycksökare hade jag kunnat ta betydligt mer betalt än jag gör. Även om jag sikt hoppas kunna livnära mig helt på begravningsbyrån, känns det väldigt bra att få hjälpa människor att få ett värdigt slut för sina djur, säger Robert Klein.

Och för att verkligen hinna ta farväl av sina husdjur, har många av hans kunder urnan stående i en tid. När tiden sedan känns mogen, väljer vissa att ha en gravsättning på någon av landets djur

Andra gräver ner askan intill körsbärstrådet hemma i trädgården eller vid favoritstenen i skogen

Britt Meijer har dock inga planer på gravsättning. Ett år har gått sedan Nawe dog och sedan dess stått på byrån hemma i lägenheten. Ovanför på väggen har hon ett fotografi av honom. En gång varje vecka tänder hon ett ljus och har en liten minnesstund över sin avlidna katt.

- Då kan jag prata lite med honom och berätta saker. Jag kan exempelvis förklara att även om jag har två nya katter som jag också älskar, kommer Nawe alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta. Han är inte glömd.

- För mig känns det viktigt att ha Nawes aska hos mig. När jag fick honom lovade jag att han aldrig skulle lämna mitt hem och det har jag stått fast vid. Jag har inga planer på att begrava honom. Det låter konstigt för en utomstående, men min dröm är faktiskt att hans och min aska ska kunna blandas och skulle kännas lite som om vi återförenades.

ANNA LAGERBLAD

08-13 51 65, anna.lagerblad@svd.se